En kvinnas intriger.

Roman av Marion Crawford.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— I den här staden kan du sätta i gång en historia om ett årsgammalt barn, svarade Ghisleri. Man kommer ihåg den, upprepar den, utsmyckar den tillbörligt, och slutligen kommer den att ruinera den oskyldiga kvinnan, när hon blivit vuxen. Ingen här tyckes fråga efter kronologien — anakronismen är så mycket bekvämare.

— Varför är du så oerhört förbehållsam mot mig, Ghisleri? frågade Arden med en viss otålighet i rösten. Du talar, som om vi icke känt varandra i tio år.

— Tvärtom, svarade Pietro. Om vi voro bekanta från gårdagen, skulle jag icke säga någonting alls. Men medan vi äro mycket goda vänner, vill jag tala om för dig, vad jag tror vara sanna förhållandet, tror — ja, jag kan gärna medge, att jag vet, att det är en historia i omlopp om fröken Carlyon, som är allmänt trodd, men som är en komplett lögn. Jag vill inte säga dig, vad det är om. Noga taget berör det icke hennes goda namn och rykte, men det har gjort henne impopulär — eftersom de begagnade det ordet. Fråga någon av skvallersystrarna, om du har lust; jag tänker icke upprepa sådant där tomt pladder. Det har aldrig något gott med sig att upprepa andra människors lögner.

Arden satt tyst, och hans långa vita fingrar spelade nervöst på kanten av bordet. Det hade suttit hårt att avpressa Ghisleri denna upplysning, men han visade att vad denne nu sagt, var fullkomligt tillförlitligt. Då Ghisleri någonsin öppnade munnen om dylika saker, talade han alltid sanning, och när han sade, att han absolut icke ville säga något mer, var hans beslut alltid definitivt.

Detta hade Arden upptäckt under den första tiden av deras bekantskap. Väl möjligt, att Pietro gick till någon överdrift i detta hänseende, och det fanns sådana, som kallade det affektering och som även funno andra fel hos honom, som han icke anade, men hans vän visste, att detta var ett verkligt drag i Ghisleris karaktär. Så mycket mer oroad kände han sig av vad han hade hört, och det dröjde en god stund, innan han åter öppnade munnen.

Ghisleri satt tyst och rökte och drack tre koppar kaffe, medan Arden drack en. Den senare såg för tillfället ut som en man, vilken så att säga lever på sina nerver i stället för på god och lämplig föda.

En timme senare begåvo sig de båda männen ut tillsammans i Ardens ekipage. Luften var klar och kall och aftonsolens ljus hade av den annalkande kvällens guld redan börjat antaga en gul färgskiftning. Vagnen blev, för ett ögonblick hejdad vid hörnet av Pincio, nära ingången, av ett ekipage, som kom körande ut från gården mitt emot musikpaviljongen.

Det råkade vara prinsessan av Gerano landå, och hon och hennes döttrar sutto i den, tätt insvepta i pälsverk.

Ardens kusk måste hålla in hästarna för att låta prinsessans vagn komma förbi, och av en händelse kom även i detsamma Savellis ekipage; då prinsessans vagn korsat vägen intog den sin plats i filen av vagnar tätt bakom prinsessans ekipage.

Francesco Savelli bugade sig, småleende och svängde hatten, tydligen adresserande sin hälsning mera till Laura än till hennes moder. Adéle böjde långsamt på huvudet med ett något tvunget leende. I samma ögonblick hälsade även Arden, och hans ögon gingo härvid från det ena ekipaget till det andra. Ghisleri följde hans exempel och det flög härvid ett knappast märkbart drag av löje över hans ansikte, vilket Arden naturligtvis icke kunde se. Ett stort antal fotgängare rörde sig utefter vägen på ömse sidor om vagnen.

— Man återvänder alltid till sin första kärlek! hördes någon säga med låg röst tätt bredvid Arden.

Han vände sig hastigt om och såg härvid några män stå och betrakta Savellis tvärs över hans victoria.

Han kände icke någon bland dem, och det var omöjligt att gissa, vem som hade talat. Då engelsmannen alldeles nyss hade observerat den starkt i ögonen fallande kontrasten mellan Francesco Savellis demonstrativa hälsning och hans hustrus nästan likgiltiga var det endast helt naturligt, att han skulle anse den anmärkning han nyss hört som menad om den person, vilken han själv i samma ögonblick satt och observerade.

Donna Adéle Savellis uppförande kunde mycket väl tydas som ett tecken till svartsjuka, medan hennes mans beteende helt säkert vittnade om en känsla starkare än vänskap. Arden sammanställde det fällda yttrandet med vad han såg, och han slöt därav, att han upptäckt den historia, om vilken Ghisleri hade talat. Man påstod att Francesco Savelli var förälskad i Laura Carlyon, detta var tydligen det gängse ryktet. Man hade också iakttagit Lauras ansikte, och det var fullkomligt säkert, att hon var absolut likgiltig. Ryktet var föga hedrande för Savelli, men härmed var ingen förklaring given, varför Laura skulle vara opopulär, såvida man icke sade, att hon uppmuntrade honom — vilket man antagligen gjorde, tänkte lord Herbert, som var en världserfaren man.

Ju mer han tänkte på saken, desto mera övertygad blev han, att han hade rätt, och denna övertygelse kändes på det hela taget som en lättnad. Han hade varit illa till mods en tid, och Ghisleris varsamma uttryck hade icke tillfredsställt honom; nu hade emellertid slumpen gjort, vad Ghisleri icke ville göra och gåtan var löst. Prinsessan av Gerano var hemma denna afton, och Arden gick naturligtvis tidigt till palatset Gerano och var den siste som lämnade det.

Under tiden mellan halv elva och halv tre sammanträffade Laura och han tre särskilda gånger och slogo sig då ned på något avstånd från salongen, och varje gång räckte deras samtal över en halv timme. Det var icke någon regelrätt bal, utan en av dessa varje vecka regelbundet återkommande mindre ceremoniösa dansaftnar, vilka under säsongen så allmänt förekomma i Rom. Första gången avbröts Ardens samtal av don Francesco Savelli, som anhöll om en dans med Laura. Besynnerligt nog kastade hon, förrän hon beviljade honom det, en hastig blick på lord Herbert, vilket kom dennes hjärta att genombävas av en egendomlig känsla. Han reste sig mödosamt, då hon steg upp för att avlägsna sig med Savelli, men så sjönk han tillbaka ned på stolen igen och satt kvar där en stund förstrött betraktande dem, som passerade förbi. Då han nu icke längre hölls i spänning av samtalet, såg han blek och trött ut, och han kände, att om han också icke var bestämt sjuk, förlorade han dock för varje dag som gick de små krafter han ägde. Nattvak, upphettade rum och starka sinnesrörelser voro icke några lugnande medel för hans svaga kropp, och han visste det. Slutligen gjorde han en ansträngning, reste sig och blandade sig bland de övriga gästerna, utbytande några ord här och var med en bekant, men han var alltför förströdd och kanhända för trött för att inlåta sig i något längre samtal med för honom likgiltiga personer.

Han nickade åt Ghisleri, då denne gick förbi honom med grevinnan Dell Armi vid sin arm, och han tyckte sig därvid märka ett misslynt uttryck i sin väns ögon, ehuru Pietro nu såg bättre ut än på förmiddagen. Han hade tydligen nyss dansat med grevinnan, ty hennes vita hals hävdes som om hon ännu flämtade efter luft. Hon var kort och spenslig, men utmärkt väl växt, mycket ljuslätt med djupa violblå ögon och hade ett litet huvud med klassiskt formade linjer, som voro så regelbundna, att det hela fick ett nästan hårt uttryck; hon var tydligen egensinnig och härsklysten. Arden följde dem med sina blickar, där de gingo, sökande en ledig soffa med plats för två.

De hade knappast satt sig och han kunde se, hur Ghisleri hade börjat tala, då Anastase Gouache kom och ställde sig framför dem. Till Ardens överraskning mottog grevinnan honom med ett strålande leende och pekade på en stol tätt intill där hon satt. Anastase Gouache var en beryktad målare, som hade gift sig med en romarinna av hög börd och var en mycket angenäm man, men Arden hade icke väntat, att han skulle bli så förekommande inviterad att avbryta en så lovande konversation. Ghisleris ansiktsuttryck sade ingenting. Han deltog några minuter i deras samtal, men reste sig därpå och lämnade grevinnan tillsammans med Gouache.

Hon såg efter honom, och Arden tyckte, att hon blev en nyans blekare och rynkade ögonbrynen. Ett svagt leende for över engelsmannens ansikte, men det hade försvunnit igen, då Ghisleri kom i hans närhet på sin väg tillbaka till balsalen.

Ghisleri gav honom en blick, då han gick förbi, och hade då lagt märke till, att Arden icke talade med någon dam.

— Kan jag få nästa dans, fröken Carlyon? sade Pietro, då han fann Laura i en vrå tillsammans med Francesco Savelli.

— Gärna, sade hon, nickande behagfullt. Pietro lämnade dem.

— Vill ni skänka mig den dans, som kommer näst efter den nu kommande? frågade han några minuter senare donna Adéle, som kom emot honom vid unge Frangiponis arm.

— Med nöje, cara Ghisleri, svarade hon muntert, så många ni behagar.

— Ni är alltför god, sade han med en lätt bugning och gick därmed bort till ett fönster i Lauras närhet för att invänta att valsen skulle börja. Från det ställe, varest han stod, kunde han se Arden genom den öppna dörren.

Då dansen var slut ledde han Laura ut ur danssalen och gick därpå ett slag med henne genom rummen, riktande sitt ord till henne då och då i någon alldaglig fråga. Så stannade han som av en händelse tätt bredvid lord Herbert.

— Jag är rädd att ni anser mig mycket oartig om jag ber er, att få lämna er, sade han till henne. Jag är engagerad för nästa dans — det är en kadrill — och jag måste skaffa mig en vis-à-vis.

Arden hörde naturligtvis vad han sade, och erbjöd sig genast att intaga Ghisleris plats. Laura visade sig beredvillig att gå tillbaka med honom till soffan i hörnet, och de återtogo sitt samtal nästan vid samma punkt, där de hade blivit avbrutna av Francesco Savelli. Ingen av dem anade, att Ghisleri hade fört dem tillsammans igen genom ett litet knep, ett sådant som ej många människor äga till sitt förfogande i umgängeslivet. Arden blickade efter honom, tillhälvten övertygad, att han hade ursäktat sig hos Laura endast för att få återvända till grevinnan Dell' Armi, vilken nu var omgiven av flera kavaljerer, bland andra gamle Spicen, vilken, som förut sagts, ännu levde, och den lille vicomte Bompierre, en ung fransk attaché, en man med angenäm röst och ett vackert leende.

Men till Ardens överraskning vände Ghisleri sina steg åt motsatt håll och började samtala med den ene efter den andre; han försökte tydligen att försäkra sig om en vis-à-vis för kadriljen.

— Ni får inte låta mig tråka ut er — eller rättare sagt ni får inte utsätta er själv för att ha tråkigt i mitt sällskap, sade Arden till Laura efter en kort paus i konversationen. Ni är alldeles för mycket god mot mig.

— Vad skulle det vara?

Laura tvekade och smålog.

— Ni ser mycket bra ut, sade hon — denna gång utan ansträngning, efter ett ögonblicks tystnad.

— Det har ingen sagt mig förut, svarade han. En lätt rodnad lade sig över hans bleka ansikte.

— Det har icke häller mycket att betyda. Skulle ni önska att jag uppräknade alla edra goda egenskaper?

—Ja, oändligt gärna.

— Ni är ärlig och vänlig — ni är mycket begåvad tror jag, ehuru jag icke är nog begåvad för att vara säker därom. Ni har icke någon rätt att känna er olycklig och ni skulle det icke häller, om ni icke vore så känslig i fråga om — i fråga om den omständigheten, att ni icke är så stor och stark, som somliga män äro. Vad betyder det?

— Ni kan nästan fresta mig att tro att det inte har något att betyda, då ni talar så där? sade Arden.

— Vill ni säga, att ni verkligen skulle vilja byta med någon enda? Med herr Ghisleri till exempel?

— Ja, med honom ville jag verkligen gladeligen byta. Jag skulle hellre vilja vara Ghisleri än någon annan man, som jag känner.

— Det kan jag inte förstå, svarade Laura tankfullt. Om jag vore en man skulle jag mycket hällre vilja vara lik er. Dessutom säger man att herr Ghisleri har levat förfärligt vilt, och att han även nu är allt annat än en ängel. Ni begagnade just det uttrycket om honom första gången vi råkades. Kommer ni ihåg det?

— Naturligtvis gör jag det. Men vad har det att göra med saken. Måste jag nödvändigt välja ett helgon till min vän och utse något sådant att byta plats med mig, om det vore möjligt? Ett kvinnligt helgon kan vara älskvärt — alltför älskvärt kanhända. Men ett manligt helgon i det bullrande stadslivet är likt en fisk upptagen ur vattnet. Dock har ni still en viss grad rätt i er åsikt om Ghisleri, men ni förstår honom ändå icke. Han är en utomordentligt rättsinnad syndare — men en syndare är han.

— Vad menar ni med en rättsinnad syndare? frågade Laura i allvarlig ton.

— Bed mig inte försöka mig på definitioner. Jag är en främling för allt vad logik heter. Jag menar, att Ghisleri — nej, jag vill inte tala mer om honom, jag skulle mycket hällre vilja tala om er.

— Nej, däremot protesterar jag. Säg mig, eftersom ni så gärna önskar vara lik herr Ghisleri, vad tror ni, att ni skulle känna, om ni vore i hans kläder?

— Detsamma som han känner — allt, som en man kan känna, svarade Arden plötsligt i förändrad ton. Att vara stark och rak och jämngod med andra män — livets halva lycka ligger däri

Han darrade litet på rösten, och Laura kände, att tårarna nästan stodo henne i ögonen, då hon blickade in i hans.

— Ni ser, vad jag är, fortfor han i bitter ton. Jag är en krympling, det är ingen möjlighet att förneka det. Varför skulle jag också försöka att undandölja det? Naturen eller himlen, eller vad man må behaga kalla det, har varit god nog att göra varje undandöljande omöjligt. Om jag också icke är fullt ut en fågelskrämma, så fattas det inte häller mycket och jag kan knappast röra mig ens med hjälp av en käpp. Och se nu på er själv, rak, behagfull och vacker — ja, ni hyser medlidande med mig åtminstone. Varför skulle jag göra mig själv till narr. Detta är första gången jag talar till någon om detta ämne

— Ni har alldeles orätt, svarade Laura i en ton av övertygelse. Jag hyser icke medlidande med er — ja, jag tror inte, att det finns det ringaste skäl att hysa medlidande med er. Jag knappast ens lägger märke till, att ni inte är fullt lik andra människor, och om jag gör det — jag vet icke — jag vill säga, att om jag ser det, så gör det icke något obehagligt intryck på mig. Ni hör att jag är fullt uppriktig.

— Är detta ert fulla allvar, fröken Carlyon? frågade han lågmält.

— Ja, mitt fulla allvar. Var god och tro mig, då jag säger, att det skulle pina mig förfärligt, om jag trodde, att ni tvivlade på mina ord.

— Pina er? Hur så?

Hon vände sina djupa, sorgsna ögon mot honom och såg på honom utan att yttra ett ord. Det var nära att han skulle sagt henne, att han älskade henne, men så såg han, huru vacker hon var, och han kände det vissnade knäet under sin hand och han blygdes att tala. Det var ett bittert ögonblick, och hans nerven voro redan överspända genom den ständiga sinnesrörelsen samt uttröttade av nattvak och brist på sömn. Han betänkte sig ett ögonblick, därpå böjde han ned huvudet och betäckte ansiktet med sina händer. Laura sade ingenting på en stund, men då hon såg, att han inte rörde sig, lade hon handen på hans rockärm.

— Käre lord Herbert, ni får inte känna er så olycklig, sade hon milt. Ni har verkligen inte rätt att vara det.

— Icke rätt? Han såg plötsligt upp. Om ni visste huru jag känner det, skulle ni inte säga så

— Jo, jag skulle alltid säga det. Ni har ju vänner — vänner, som hålla av er och vilja göra allt för er. Varför skall ni bereda er själv så mycken oro och sorg.

— Jag vill ha mer än en vän — ja, mer än vänskap.

— Vad då?

— Jag vill hava kärlek.

Åter blickade hon in i hans ögon och teg. Hennes ansikte var mycket blekt — ännu blekare än hans. Om en stund tog hon till ordet igen

— Är ni viss om, att ni icke vunnit kärlek? frågade hon. Hennes röst darrade nu.

Arden ryckte till, och ett uttryck nästan liknande fruktan stod att läsa i hans ansikte. Han kunde knappast tala.

— Kärlek? upprepade han, och han kände, att han icke kunde säga mer.

— Ja, jag menar det. Så valde hon sitt öde.

Hon tyckte att det låg någonting övermänskligt i den stackars Ardens ansiktsuttryck då han hörde hennes ord. Därpå blev hans ansikte blekt, ljuset försvann ur hans ögon och huvudet sjönk ned mot bröstet. Laura fattade icke genast huru det var fatt med honom. Hon kände sig så överväldigad av sina egna känslor, att ingenting i hans sätt skulle hava kunnat överraska henne. Hon hörde ej sorlet av röster i rummet, eller om hon verkligen hörde det, uppfattade hon det som harmonien i en härlig lovsång, och de stora ljuskandelabrarna tycktes henne pryda altaret på något heligt rum.

Ännu rörde sig icke Arden. Laura böjde sig ned och såg in i hans ansikte.

— Lord Herbert! sade hon milt. Herbert — hur är det fatt?

Hon fick intet svar. Hon såg ivrigt omkring efter hjälp. Just i detsamma var dansen slut och Ghisleri gick förbi i hennes närhet med donna Déle vid sin arm. Laura reste sig och gående hastigt fram till honom, fattade hon i sin oro tag i hans arm.

— Lord Herbert har svimmat — för Guds skull hjälp honom, stötte hon fram med låg röst.

Ghisleri blickade fram till soffan.

— Tillåt mig, sade han hastigt till donna Adéle och lämnade henne stående mitt i rummet. Han böjde sig ned och kände på Ardens panna och händer.

— Ja, han har svimmat, sade han till Laura. Visa mig vägen till något lugnt ställe.

Därpå tog han sin medvetslöse vän i sina armar och följde Laura hastigt genom den böljande massan, som redan fyllde rummet. Så snart dansen hade slutat i den bredvid liggande salen, skyndade man litet var att söka svalka i de andra rummen.

Under några sekunder uppstod en allmän tystnad, som vanligt är, då någon olyckshändelse timat. Men när Ghisleri hade försvunnit med sin börda, började alla genast tala, utgjutande sig i funderingar över arten av lord Herbert Ardens illamående. En hjärtåkomma — fallandesot — nervslag — man gissade på en hel mängd olika saker.

— Antagligen för mycket champagne, viskade donna Adéle skrattande i örat på den dam, som stod henne närmast.

TREDJE KAPITLET

Det är måhända obehövligt att försöka uppspåra och upprepa de orsaker, som hos Laura Carlyon väckt en sådan sinnesstämning, att hon funnit mod att omtala för Arden, att hon älskade honom. Svårare stunder väntade henne måhända i framtiden, men denna var den svåraste hon hittills prövat på. Ingenting annat än en verklig, innerlig kärlek hade enligt hennes mening kunnat hjälpa henne igenom den. Dock hade hon under några dagar varit medveten om, att han skulle göra, vad hon nu gjort när tillfälle erbjöd sig. Hon hade med andra ord varit fullkomligt säker om, att Arden älskade henne och att hon älskade honom. Sedan hon fått detta klart för sig, ålade hennes karaktär henne att taga initiativet. Även om hon känt mycket mindre sympati för honom, skulle hon ha insett, att en man av hans natur aldrig skulle tala om sin kärlek till henne, såvida han icke blev nästan direkt ombedd att göra det. Det gick långsamt för Laura att fatta ett beslut, men då hon en gång bestämt sig, var hon säker på sin sak och fullt besluten, att handla i överensstämmelse därmed utan att fråga någon till råds. Mången sade efteråt, att hon hade uppoffrat sig själv för lord Herberts väntade förmögenhet eller för hans samhällsställning. Några sade, att hon var mycket godhjärtad och att hon, då hon fann sig försummad och åsidosatt, hade beslutit att ägna sitt liv åt att lyckliggöra en mycket olycklig man, för vilken hon kände en uppriktig vänskap. Detta var åtminstone en vänligare åsikt. Men ingendera åsikten var dock den rätta. Hon trodde ärligt och fast att hon älskade mannen, det var satt utom alla tvivel för henne, att han älskade henne, och så slog hon in på den rakaste och kortaste vägen för att göra ett slut på all villrådighet. Då Arden hade fullt återhämtat sig och begivit sig hem tillsammans med Ghisleri, talade hon ännu samma kväll med sin moder och berättade för henne noggrannt, vad som hade tilldragit sig.

(Forts.)

Styrka och livlighet äro egenskaper, som ej äro begränsade till en viss period i livet; åtminstone är detta ej naturens avsikt. Men det tycks vara en den moderna civilisationens förbannelse, att förminskad kraft och bruten hälsa träffa många vid en tid, då de i verkligheten borde stå på höjden av hälsa och krafter. Lyckligtvis finns det ett läkemedel, som hjälper att avlägsna denna förbannelse; åtminstone har det gjort så för herr Paul Zakrzewski i Hartford, Wis., vilken skriver som följer: "I två år hade jag lidit och ingen doktor kunde bota mig. Jag hade ont i hela kroppen, hade hjärtfel och min mage och mina njurar voro i olag. Jag kände mig så sjuk att arbete blev mig en börda. Genast efter det jag tagit den första flaskan av Dr. Peters Kuriko erfor jag en stor lindring, och jag är nu lika spänstig som en person på aderton år, fastän jag i verkligheten är över 45 år." Det gamla beprövade örtläkemedel, som här avses, kan ej erhållas på apoteken; det tillhandahålles allmänheten genom särskilt tillsatta lokalagenter eller direkt från tillverkarnas laboratorium. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Muhammedaner och kristna i Indien, som sympatisera med zionisternas mål, ha bildat en icke-judisk zionistliga med huvudkvarter i Calcutta.

Farmspecialister i St. Paul, Minn förklarade f. v., att man ej behövde frukta att farmarna i Nordvästern sträjkade utan att samma areal komma att bli besådd även i år.

"Pussyfoot" Johnson drevs den 11 ds. från Windsor, Ont., där han skulle ha hållit ett nykterhetstal. Han måste begära polisens hjälp att komma över gränsen.

COPENHAGEN

Garanterad absolut ren och den bästa tuggtobak i världen.

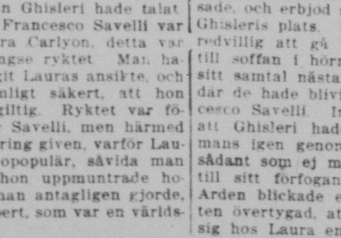

Behaglig och varaktig emedan den är tillverkad av den bästa, rika, saftiga bladtobak.

TUGGTOBAK

Vårt Round Tvättarbete.
Borde intressera er. Försök vår Wet-Wash eller Rough Dry metod. Bägge spara slit i hemmet för en mycket liten kostnad. Tel.: A6361—2
Modern Laundry and Dye Work Company, Ltd.
"The Best Launderers and Dry Cleaners"

VIT-O-NET
Brukat i sjukhusen med underbara resultat
Denna magnetiska hälsofilt har antagits i sjukhus samt har visat sig framgångsrik i behandlingen av sjukdomar av varje slag.
Vit-O-Net Parlors
304 Donalda Block, WINNIPEG. Tel.: A 9809
18 Clement Block, BRANDON.

Elektriskt arbete
Elektriska anordningar.
Elektriska tvättmaskiner — installering — Elektriska spislar — Reparationsarbete utföres
THE ELECTRIC SHOP
C. T. KUMMEN, Sekr.
Skriv på svenska. Winnipeg.
187 PORTAGE AVE.

Rikliga portioner, fin föda, moderata priser, kvick betjäning. Finaste restaurant och kafé i Winnipeg.
DOMINION CAFE
515 Main St., Winnipeg.
Tel.: A 6667.

När ni behöver glasögon besök
Fowler Optical Co., Ltd.
f. d. Royal Optical Co.
340 Portage Ave., Winnipeg.

Queen Maze
Vetenskaplig palmist
och frenologist omtalar utan frågor namn, data, fakta och siffror. Hennes läsningar äro underbara samt erkända för att vara av högsta slag. De äro ej till för att tillfredställa nyfikenhet utan för att ge sanningssökande verklig tillfredställelse. Tid: 10 f. m. till 9 e. m. Suite 15.
Över Bijou Theatre, 494 Main St.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla moderna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten

Stridsberg & Biorks Sågblad 4 ft. $1.50 3½ ft. $1.40.
E. A. Bergs Rakknivar
Salubrin $1.25 pr. flaska
W. HEGGMARK.
Drake Sask.
Box 218

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, A 1613.
Residens, B. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave. Winnipeg.

Skåningarnas Sverige-resa
avgår med Cunard linjens populära ångare "Saxonia" från New York den 2 juni. Det finnes ännu gott om rum. Sänd deponering $20 för 3:dje klass och $30 för 2:dra klass till Victor Nilsson, Lumber Exch. Bldg., Minneapolis, Minn.

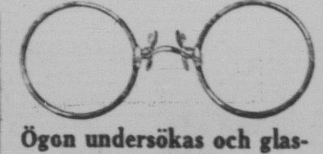
Ögon undersökas och glasögon anpassas.
Bernard H. Loepky
Optiker
Suite 212, Avenue Block, 265 Portage Avenue, Winnipeg.
Kontorstid: 9 f. m. till 6 e. m.
Tel.: A 3625.

Sänd edra klockor för reparation till oss. Mail orders expidieras snabbt och billigt. Allt slags guldsmedsarbete. Stort lager av ur, ringar etc.
Dominion Jewelry Store,
242 Logan Ave., Winnipeg.

Dr. L. E. LOVEGREN
Skandinavivsk tandläkare
Kontorstid: 8:30 till 5:30
Tel.: A 8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall.

Kontorstel. A 1633 Bostadstel. B 777
DR. C. J. MONTGOMERY
Öga, öra, hals och näsa, hjärta och lungor
7:de vån., Confederation Life Bldg.
457 Main St. Winnipeg, Man.

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165.

DR. R. L. HURST
Medlem av Royal College of Surgeons, England. Licentiat av Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
305 Kennedy Bldg.
mitt emot Eatons. Telefon: A 1519
Kontorstid: 3—5 och 7—9
Bostadstelefon: A 2066

DR. J. G. MUNROE
Hud-, köns- och urinsjukdomar.
Hörnet Main St., & Alexander Ave.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3158.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Emil Löfvendahl
Svensk urmakare
Expert reparation av klockor. Orders från landsorten expidieras omsorgsfullt.
500 Talbot Ave., Elmwood, Winnipeg, Man.

Skandinavisk Advokat.
J. Harvey Hearn, B. A. LL.B.
Sakförare och Advokat,
Notaris Publicus.
Pängar till utlåning.
Inkassering med prompt uppgörelse.
Wadena, Sask.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
KIRURG
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

SKANDINAVISKE ADVOKATER.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
811 McArthur Bldg.
Telefon: Main 4503 og 4504
P. O. Box 1656.
WINNIPEG - - MANITOBA

KRÄFTA
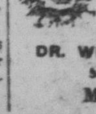
och tumörer framgångsfullt behandlade (borttas) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.
DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave., Minneapolis, Minn.

PATENTER
Trade Marks — Copyrights.
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman 36—37 C. P. R. Building
Hörnet av Portage & Main St.
Winnipeg.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firman. Skriv efter upplysningar.

Köp edra möbler och husgeråd
på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.
J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667

TEL.: A 3965
Mc Donald Transfer Co.
ÖPPET DAG OCH NATT
52 AUSTIN St.
Mitt emot C. P. R. Depot Winnipeg.

Rego Cream Separator
Den finaste svenska maskin på marknaden.
Skriv efter katalog.
Vi föra ett komplett lager av Judson motorer och reparationsdelar.
J. F. McKENZIE CO.
Galt Bldg. Winnipeg

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

MORRISON, EAKINS FINKBEINER & RICHARDSON
Advokater etc.
Specialitet: sädeslagar, kriminallag och järnvägslag.
240 Grain Exchange, Winnipeg, Man.

Bröllopsbuketter
Lösa blommor och krukväxter
Begravningskransar
CHICAGO FLORAL CO.
Tel.: A 4791 340 Portage Ave. WINNIPEG.

Mme RAWNEY
Vetenskaplig Palmist
Frenologist
Kan konsulteras om alla livets skiften: affärer, kärlek eller bekymmer samt med samma grad av känsla och förtroende, som ni konsulterar en advokat, läkare, bankir eller mäklare. Jag är troligen den största experten bland min profession. All läsning garanterad. Tid 10 f. m. till 9 e. m.
470 Main Street
2 Baker Block. Hörnet Bannatyne
För att hjälpa dem i nöd ger jag mina tjänster fritt.

Edra ögon
Ett hälsosamt, renande uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.
Murine Eye Remedy Co., Chicago

DR. MARTELS KVINNOPILLER FÖR KVINNLIGA SJUKDOMAR.
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

Partridge & Halliday, Ltd.
Rörläggare & Värmeledningsentreprenörer
Tel.: A 1529 174 Lombard St. Winnipeg